

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 24 decembrie 2015,

constată

La 02 decembrie 2013, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că activează în domeniul transportării de persoane pe întreg teritoriu al Republicii Moldova.

Menționează că la 30 august 2013, inspectorii fiscali de stat ai Direcției Generale Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău au efectuat verificarea operativă a autovehiculului de model Mercedes 614 D cu numărul de înmatriculare C PK -088, condus de către șoferul care activează pe ruta Cotiujernii Mari -Chișinău.

Susține, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto”, că în urma verificării, a fost întocmit actul nr. 1-649103 din 30 august 2012, prin care s-a constatat că 18 călători au fost transportați fără bilete de călătorie.

În baza actului sus enunțat, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2969/3/11 din 25 septembrie 2013, a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 25 000 lei pentru încălcarea legislației fiscale.

La 16 octombrie 2013, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” a depus contestație împotriva deciziei anterior specificate solicitând anularea acesteia.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău nr. 708 din 14 noiembrie 2013, a fost respinsă contestaţia Întreprinderii de Stat „Servicii Transport Auto”.

Consideră, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto”, că nu a avut parte de o examinare multilaterală şi obiectivă a cazului de încălcare fiscală.

Reclamantul menţionează că pct. 14 lit. m) şi 15 lit. n) cap. II din Regulamentul transporturilor auto care au stat la baza emiterii deciziei contestate sunt irelevante, deoarece la 30 august 2013 şoferul dispune de bilete de călătorie şi intenţiona să le eliberează călătorilor, iar datele privind eliberarea билетelor erau consemnate în borderoul de evidenţă a билетelor.

Susţine că în cadrul procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală nu s-au constatat toate circumstanţele necesare soluţionării obiective a cazului.

Astfel, în actul de constatare nu se face referire la persoanele care ar fi circulat fără bilet şi nu s-a verificat identitatea lor.

Consideră că dacă în realitate ar fi circulat vreun călător fără bilet de călătorie, acesta urma să fie audiat şi să dea explicaţii de ce nu are bilet de călătorie, deoarece un pasager poate să circule fără bilet din mai multe circumstanţe obiective neimputabile şoferului sau agentului transportator şi anume: nu a procurat biletul şi s-a eschivat cu rea-credinţă de la plata călătoriei, nu a păstrat biletul până la sfârşitul călătoriei sau este un beneficiar al transportării gratuite în transportul public municipal.

Totodată reclamantul susţine că temei pentru emiterea deciziei nr. 2969/3/11 din 25 septembrie 2013 a servit actul de control nr. 1-649102 din 30 august 2013, însă din conţinut actului de control întocmit de inspectorii fiscali, acesta deţine un alt număr şi anume 1-649103.

Solicită, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” anularea actului de control nr. 1-649103 din 30 august 2013 privind controlul fiscal operativ întocmit de către inspectorii fiscali de Stat ai Direcţiei Generale Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chişinău; anularea deciziei nr. 2969/3/11 din 25 septembrie 2013 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chişinău asupra cazului de încălcare a legislaţiei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîşcani mun. Chisinau din 24 decembrie 2014, acţiunea a fost admisă parţial, fiind dispusă anularea deciziei nr. 2969/3/11 din 25 septembrie 2013 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chişinău asupra cazului de încălcare a legislaţiei de către Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” (f.d. 44, 46-51).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 09 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chişinău, fiind menţinută hotărârea Judecătoriei Rîşcani municipiul Chişinău din 24 decembrie 2015 (f.d. 88-96).

La 11 mai 2016, Curtea de Apel Chişinău a expediat în adresa participanţilor la proces copia deciziei emise (f.d. 98).

La 11 iulie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chişinău a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat şi a hotărîrii primei instanţe cu pronunţarea unei noi hotărîri privind respingerea acţiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 11 iulie 2016, este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există data recepționării de către recurent a copiei deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație. Atât prima instanță cât și instanța de apel nu au supus examinării argumentele invocate de Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău în cadrul examinării pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii de Stat „Servicii Transport Auto” cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Pînă la examinarea pricinii, Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” nu a depus referință la cererea de recurs declarată de Întreprinderea de Stat „Servicii Transport Auto” prin care să-și exprime opinia referitor recursul depus.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală